

Den Norske Lutherske Mindekirke
Pastor Anne Brit Aasland
14. februar 2021
Kristi forklarelsesdag

The Norwegian Lutheran Memorial Church
Pastor Anne Brit Aasland
February 14, 2021
The Transfiguration of Our Lord

Intro til gudstjenesten:

Valentines day, alle hjerters dag, Karnevals tid og The transfiguration of the Lord, Kristi forklarelsesdag. Alle disse dagene skal vi feire i dag - samtidig som vi skal innsette nye medlemmer til Menighetens styret / the Kongregation Concil. Alt dette passer så godt sammen som hånd i hanske! Men først la oss høre fra Gamle testamentet:

Det står skrevet i 2. mosebok 3. kapittel (1-6)

1 Moses gjette småfeet til svigerfaren Jetro, presten i Midjan. En gang han drev feet over til den andre siden av ørkenen, kom han til Guds fjell, Horeb. 2 Da viste Herrens engel seg for ham i en flammende ild som slo opp fra en tornebusk. Han så, og se! – busken sto i flammer, men den ble ikke fortært av ilden. 3 Og Moses sa: «Jeg vil gå bort og se dette mektige synet. Hvorfor brenner ikke tornebusken opp?» 4 Men da Herren så at han kom bort for å se, ropte Gud til ham fra tornebusken: «Moses, Moses!» Han svarte: «Her er jeg.» 5 Og Gud sa: «Kom ikke nærmere! Ta skoene av føttene! For stedet du står på, er hellig grunn.» 6 Så sa han: «Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.» Da skjulte Moses ansiktet, for han var redd for å se Gud.
Slik lyder Herrens ord.

Preken 1. del

Gud bor i et lys som ingen kan nå, Gud kan vi ei se og ikke forstå, men han kommer nær, han vil være her, så blir han et barn som Maria bær. Moses fikk se og høre Gud fra en brennende tornebusk, Da Israels folket flyktet fra Egypt, der de hadde vært slaver, og vandret i ørkenen i 40 år, vise Gud seg som en ildstøtte om natten og en skystøtte om dagen. Men Guds plan var jo at hele verden skulle nås, at alle skulle kjenne hvem og hvordan Gud er. Så da tiden var moden, kom han selv gjennom Jesus Kristus. Og Jesus viste oss hvem og hvordan Gud er. Alt det vi leser i Bibelen, forteller om forskjellige sider av Gud, Så la oss høre på hva Apostelen Peter sier etter litt musikk.

Musikk

Intro to the service:

Valentines day, Carnival time and The transfiguration of the Lord. All these days we will celebrate today - at the same time as we will install new members to the Congregation Council. All this fits so well together like a hand in a glove! Let us hear from the Old testament:

A reading from Exodus 3:1-6

1 Moses was keeping the flock of his father-in-law Jethro, the priest of Midian; he led his flock beyond the wilderness, and came to Horeb, the mountain of God. 2 There the angel of the LORD appeared to him in a flame of fire out of a bush; he looked, and the bush was blazing, yet it was not consumed.

3 Then Moses said, "I must turn aside and look at this great sight, and see why the bush is not burned up." 4 When the LORD saw that he had turned aside to see, God called to him out of the bush, "Moses, Moses!" And he said, "Here I am." 5 Then he said, "Come no closer! Remove the sandals from your feet, for the place on which you are standing is holy ground." 6 He said further, "I am the God of your father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God. The Word of the Lord

Sermon 1st part

God lives in a light that no one can reach, God we cannot see and do not understand, but he comes close, he wants to be here, then he becomes a child that Mary bears. Moses saw and heard God from a burning bush, When the people of Israel fled from Egypt, where they had been slaves, and wandered in the wilderness for 40 years, God appeared as a pillar of fire by night and a pillar of cloud by day. But God's plan was that the whole world should be reached, that everyone should know who and how God is. When the time was ripe, he himself came through Jesus Christ. And Jesus showed us who God is and what God is like. Everything we read in the Bible tells about different aspects of God, so let's listen to what the Apostle Peter says after some music.

Music

Det står skrevet i 2. Peters brev første kapittel:16-18

16 Vi fulgte jo ikke klokt uttenkte myter da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme. Nei, vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet. 17 For han fikk ære og herlighet av Gud, sin Far, den gang røsten lød over ham fra den høyeste herlighet: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.» 18 Vi hørte selv denne røsten fra himmelen da vi var sammen med ham på det hellige fjellet. Slik lyder Herrens ord

Preken 2. Del

Jeg har hørt mange gode vitnesbyrd om folk som forteller om et øyeblikk, en hendelse en opplevelse, ikke bare en forklaring til intelligensen, men tegn og visjoner og symboler, en forklarelse, det vil si at det ikke bare er vår forståelse, men også vår opplevelse og våre følelser som blir berørt. Det er ikke noe galt med å forstå og forklare, men det er ikke nok, for bortforklaringer kommer så lett når det skjer noe som er ekstraordinært, overveldende, unormalt og uventet, ja kanskje skremmende. Kanskje det var det som skjedde da Jesus tok med seg tre apostler opp på et fjell og de fikk se og høre hans hellighet.? Hellig, hellig, hellig, la oss synge om det:

Salme før prekenen: 281: Hellig, hellig, hellig!

Det hellige evangelium etter Markus i det 9. kapittel (2-13)

Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. Der ble han forvandlet for øynene på dem, 3 og klærne hans ble så skinnende hvite at ingen som bleker klær her på jorden, kan få dem så hvite. 4 Elia viste seg for dem sammen med Moses, og de snakket med Jesus. 5 Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Rabbi, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.» 6 Han visste ikke hva han skulle si, for de ble grepet av stor frykt. 7 Da kom det en sky og skygget over dem, og det lød en røst fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham!» 8 Og med ett, da de så seg omkring, så de ingen annen enn Jesus; bare han var hos dem.

A reading from 2. Letter from Peter 1:16-18

For we did not follow cleverly devised myths when we made known to you the power and coming of our Lord Jesus Christ, but we had been eyewitnesses of his majesty. For he received honor and glory from God the Father when that voice was conveyed to him by the Majestic Glory, saying this is my Son, my Beloved, with whom I am Well pleased. We ourselves heard this voice come from heaven, while we were with him on the holy mountain.

The word of the Lord

Sermon 2nd Part

I have heard many good testimonies of people telling of a moment, an event an experience and not just an explanation of intelligence, but signs and visions and symbols. We are realizing that it is not only our understanding, but also our experience and our emotions that are affected. There is nothing wrong with understanding and explaining, but it is not enough, when something extraordinary, overwhelming, abnormal, and unexpected, even scary, happens, we cannot always explain it away. Maybe that is what happened when Jesus took three apostles up a mountain and they saw and heard his holiness. Let us sing about it before I read the Gospel:

Hymn before the Gospel:
LBW 233 Thy strong Word

The holy gospel according to Mark 9:2-9

2 Six days later, Jesus took with him Peter and James and John, and led them up a high mountain apart, by themselves. And he was transfigured before them, 3 and his clothes became dazzling white, such as no one on earth could bleach them. 4 And there appeared to them Elijah with Moses, who were talking with Jesus. 5 Then Peter said to Jesus, “Rabbi, it is good for us to be here; let us make three dwellings, one for you, one for Moses, and one for Elijah.” 6 He did not know what to say, for they were terrified. 7 Then a cloud overshadowed them, and from the cloud there came a voice, “This is my Son, the Beloved; listen to him!” 8 Suddenly when they looked around, they saw no one with them any more, but only Jesus.

9 På veien ned fra fjellet påla han dem at de ikke skulle fortelle noen hva de hadde sett, før Menneskesønnen var stått opp fra de døde. 10 De tok til seg dette ordet, og de diskuterte seg imellom hva det er å stå opp fra de døde. 11 Og de spurte ham: «Hvorfor sier de skriftlærde at Elia først må komme?» 12 Han svarte: «Elia kommer først og setter alt i rette stand. Men hvordan kan det da stå skrevet om Menneskesønnen at han skal lide mye og bli foraktet? 13 Jo, jeg sier dere: Elia er allerede kommet, og de gjorde med ham som de ville, slik det står skrevet om ham.»
Slik lyder det hellige evangelium

Preken 3. del

Det var Johannes døperen som kom først og satte alt i stand og de drepte ham. Jesus sa at de ikke fikk lov til å fortelle denne hendelsen til noen, før han var stått opp fra de døde. For Jesus ville ikke at de skulle risikere å bli drept slik som Johanns døperne.

I dag har jeg tatt på med en flott damehatt, for det er karnevalstid og jeg ville vise en annen side av meg selv, jeg er ikke bare presten, jeg *er kvinne, mor, svigermor og mormor, jeg er svak og jeg er sterk, jeg er frimodig og redd, jeg er ofte glad, men jeg gråter også ofte, jeg viser ikke alle disse sidene av meg selv hele tiden, men de er der, og slik tror jeg det er med oss alle. Vi har en indre styrke fordi noen har gitt oss oppmuntring og hjulpet oss framover, men samtidig har vi sårbarheten som ligger rett under overflaten på mange av oss fordi vi har opplevd vonde ting. For vi er mennesker og vi er sammensatt av alle disse sidene. Og Gud har også mange sider, Han er streng og han er tilgivende, han er allmektig, men han bruker ikke alltid sin allmakt, han hater når mennesker gjør hverandre vondt, samtidig som han elsker alle mennesker. Han setter grenser og setter oss fri, han er Menneske og han er Gud.

Nå i åpenbaringstiden har vi forsøkt å vise flere sider av hvem og hvordan Jesus er, i dag viser Jesus en sannhet om hvem han var som ikke bare kunne fortelles videre på den tiden. Men vi kan fortelle det videre. Jesus er Guds egen sønn. Gud lot ser inkarnere, det vil si han kledde på seg en menneskeskikkelse. Gud har mange ansikter, mange sider, mange uttrykk.

9 As they were coming down the mountain, he ordered them to tell no one about what they had seen, until after the Son of Man had risen from the dead.

The gospel of the Lord

Sermon 3rd part

It was John the Baptist who came first and put everything in order and then they killed him. Jesus said that they were not allowed to tell anyone what had happened on the mountain, until he had risen from the dead. May be Jesus did not want them to risk being killed like John the Baptist.

Today I have put on a great lady's hat, because it's Carnival time and I wanted to show a different side of myself, I'm not just a pastor, I'm a woman, a mother, a mother-in-law and a grandmother. I'm weak and I'm strong, I'm bold and scared, I'm often happy, but I'm also often crying. I do not show all these sides of myself all the time, but they are there, and I think that how it is with all of us. We have an inner strength because someone has given us encouragement and helped us forward, but at the same time we have a vulnerability that lies just below the surface because we have experienced bad things. Because we are human and we are composed of all these sides. And God also has many sides. He is strict and he is forgiving, he has the power of the whole world, but he does not always use his power, he hates when people hurt each other, at the same time he loves all people. He sets boundaries and sets us free; he is Human, and he is God.

Now in the time of epiphany, we have tried to show more sides of who and how Jesus is. Today Jesus showed us the truth about who he was, but he did not want them to reveal to others at that time. But we can tell it. Jesus is God's own Son. God was incarnated, that is, he clothed himself with a human figure. God has many faces, many sides, many expressions.

Jeg blir aldri ferdig med å lære og oppleve Gud på stadig nye måter. Han er allmektig, men han er også allesteds nærværende og han kler seg i alle mulige kostymer. Vi møter ham når vi møter tiggeren på gatehjørnet, og når vi møter mennesker i fortvilelse over å ha mistet en som de elsket.

Vi møter ham midt i krigen og uroen og vi møter ham i stormen, men også i stillheten og i naturen - for der seg vi den skjønnheten som han har skapt. Vi møter ham i mennesker som smiler til oss på veien, vi møter ham overalt - for Gud har mange skikkelser og former og han fortsetter å inkarneres i mennesker for å kunne gjøre en forskjell, gjøre godt og slippe fanger fri og reise opp de undertrykte, og bryte alle lenker som han lovet i sin første preken.

Peter var redd, men han ville bli værende fjelltoppen, han sa at det var godt å være der, Ordet på gresk betyr ikke bare at det var godt, men amazing. Når vi opplever våre forskjellige fjelltopp-opplevelser, er det ofte når vi våger å gå inn på steder som skremmer oss litt. Det er ikke tilfeldig at Luther gir sine forklaringer på budene slik: Vi skal frykte og elske Gud så vi Vi skal ikke skremme folk, men vi skal være klar over at vi står på hellig grunn ofte uten å vite det og når Gud viser seg for oss, kan det være skremmende og uventet. Men vi kan ikke og vi skal ikke bli værende på fjelltoppene.

Vi må gå ned av fjellet og gå tilbake til hverdagslivet. Uansett om vi opplever mye eller lite, så er det det samme som skjer. Jesus kommer til oss med hele sin guddommelighet og hele sin kraft. Men han kommer også med sorg, lidelse og død. Vi får med andre ord lov til å være hele mennesker, både i glede og sorg, i fest og i hverdag. Både i åndelig rus og i hjerte-skjærende gråt er Jesus Kristus, Gud og menneske en del av våre liv.

I will never finish learning and experiencing God in new ways. He has the power, but the Lord had also a human body, and sometimes he shows himself through different characters. We meet him when we meet the beggar on the street corner, and when we meet people in despair at having lost someone they loved.

We meet him in the middle of the war and in the unrest and we meet him in the storm, but also in the silence and in nature - because there we can see the beauty of what he has created. We meet him in people who smile at us on the road, we meet him everywhere - for God has many shapes and forms and he continues to show himself through people to make a difference, to do good and release prisoners and raise up the oppressed, and break all the chain to the prisoner as he promised in his first sermon.

Peter was scared, but he wanted to stay at the top of the mountain, he said it was good to be there, the word in Greek means not only that it was good, but amazing. When our different mountain top experiences happen, it is often when we dare to go into places that scare us a little. It is no coincidence that Luther gives his explanations of the commandments as follows: We shall fear and love God so we... We shall not frighten people, but we shall be aware that we stand on holy ground often without knowing it, and when God shows up, it can be scary and unexpected. But we cannot and we will not be staying on the mountain tops.

We have to go down from the mountain and go back to everyday life. Regardless of whether we experience a lot or a little, the same thing happens. Jesus comes to us with all his divinity and all his power. But he also comes with grief, suffering and death. In other words, we are allowed to be whole people, both in joy and in sorrow, at parties and in everyday life. Both in spiritual intoxication and in heartbreaking tears, Jesus Christ, God and man, are a part of our lives.

Dette året har det blitt så ekstremt tydelig for oss at selv om det er godt å holde gudstjenester sammen i kirkerommet og kjenne den hellige stemningen og vite at Gud er nær oss i korsangen og salme sangen og musikken, i ordene og i fellesskapet, så er vi nå i Coronatiden blitt nødt til å se etter Gud på andre måter. Før var vi så opptatt av å få folk til å komme til kirken for å oppleve Guds nærvær, men Jesus selv sier til oss at vi må gå ned fra fjelltoppen og ut av kirken og tilbake til vårt hverdagsliv. Og på en måte har vi dermed fått oppleve nye sider av Jesus dette siste året.

For ingen av oss kan nå komme til kirken og oppleve den hellige stemningen og Guds nærvær der, for da vi gjorde det, var det lett å tenke at når vi går bort fra Kirken, går vi også bort fra Gud. For det er vanskeligere å tenke seg at Gud er en del av vår hverdag med alt dens mas og strev. Peter opplevde Guds nærvær og så Moses og Elia som hadde pekt framover mot Jesu komme. Og selv om dette skremte Peter, så ville han bli værende der, for han ville fortsette å være nær Gud. Men her viser Jesus oss at han er den samme, både når disiplene i et øyeblikk opplever hans storhet og guddommelighet, men også når han går sammen med dem ned fra fjellet, og tilbake til alminneligheten, hverdagen, til sorgen og gleden og kanskje til ensomheten og vi vet at han er med oss der vi er og han viser seg ikledd forskjellige skikkelser også der.

Gud den allmechtige, himmelens og jorden skaper, kledde på seg en menneskeskikkelse, inkarnerte seg og ble menneske Jesus Kristus. Og han kom for å bo hos oss, så vi kunne se og høre og forstå og kjenne og vite hvem og hvordan Gud er. Og ikke bare det, Jesus ville vise oss hvem vi er i hans øyne. Hvordan han ser på oss, ikke bare at han elsker oss, men hvordan han elsker oss og det viser han oss på mange forskjellige måter.

This year it has become so extremely clear to us that although it is good to be together in worship in the church room and feel the sacred atmosphere and know that God is close to us in the choir and hymn song and music, in the words and in the community. But now in the Coronatime, we must look for God in different ways. Before, we were so concerned with getting people to come to church to experience God's presence there, that sometimes we forgot that Jesus himself tells us that we still have to go down from the mountain top and out of the church and back to our daily lives. And in a way, we have got an experience of a new side of Jesus this past year.

For none of us can come to the church and experience the holy mood and the presence of God there, and when we did, it was so easy to think that when we walk away from the Church, we also walk away from God. For it is harder to imagine that God is a part of our everyday life with all its hustle and bustle. Peter experienced the presence of God and saw Moses and Elijah, and even if this frightened Peter, he wanted to stay there, to be close to God. But here Jesus shows us that he is the same, both when the disciples in a moment experience his greatness and divinity, and when he walks with them down from the mountain, and back to the commonplace and everyday life, to sorrow and joy and may be loneliness, we know that he is with us where we live. He might show up dressed in different shapes there as well.

God the Almighty, the Creator of heaven and earth, clothed himself as a human being, incarnated, and became man Jesus Christ. And he came to live with us, so we could see and hear and understand and know who and how God is. And not only that, Jesus wanted to show us who we are in his eyes. How he looks at us, not only that he loves us, but how he loves us and he shows that in many different ways.

Nå er det karnevals tid og vi kan vise hverandre forskjellige sider av oss selv. I Norge kler barna og voksne seg i kostymer for å vise hvilke verdier og hvilke personligheter de gjerne vil ligne på. Prinsesser fra eventyr og filmer som de har sett og likt, helter fra bøker og blader og filmer som de gjerne vil ligne på. Med klær og med måten vi er på og hva vi sier, viser vi hverandre hva vi står for - ja hvem vi er. Og det skal vi snakke om i de kommende gudstjenestene i fastetiden.

Jesus var et menneske, det prøver han ikke å skjule, han var en lærer, han var en leder, en predikant og han var deres venn, men så en dag på fjelltoppen viste han bare tre av sine elever at han også var guddommelig. Han ble forvandlet, det stråle av ham og klærne hans var hvitere enn snø. Og han fikk hjelp av en stemme som sa at han var Guds sønn. Vi skal heller ikke skamme oss fordi vi er menneskelige, vi skal få lov til å være ekte. På godt og vondt, fordi vi er elsket av Gud.

Ære være Faderen og Sønnen og Ånden som var og er og blir en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen

Now is the time for carnival and we can show each other different sides of ourselves. In Norway, children and adults dress in costumes to show what values they have and what personalities they would like to look like. Princesses from fairy tales and movies that they have seen and liked, heroes from books and magazines and movies that they would like to look like. With clothes and with the way we are and what we say, we show each other what we stand for - yes who we are. And we will talk about that in the upcoming services during Lent.

Jesus was a human being, he does not try to hide that, he was a teacher, he was a leader, a preacher and he was their friend. But then one day on the mountain top he showed only three of his students that he was also divine. He was transformed, the ray of him and his clothes were whiter than snow. And he was helped by a voice that said he was the Son of God. Nor should we be ashamed because we are human, we should be allowed to be real. For better or worse, because we are loved by God.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit as it was in the beginning is now and ever shall be. Amen